

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky **I. V.**, bytom Š. X., B., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. októbra 2007, č.k. 7 Sd 90/2007-26, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. októbra 2007, č.k. 7 Sd 90/2007-26, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 12. októbra 2007, č.k. 7 Sd 90/2007-26, potvrdil rozhodnutie z 13. decembra 2006 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“, zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok preto, že nezískala ku dňu vzniku nároku na túto dávku, t.j. k 6. októbru 2006 potrebný počet rokov zamestnania podľa § 72 ods. 1 písm. f) zákona o sociálnom zabezpečení, ale získala len 4 roky a 90 dní dôchodkového poistenia. Krajský súd v Bratislave potvrdil týmto rozsudkom aj rozhodnutia z 21. mája 2007 a z 18. júna 2007, obidve pod číslom X., ktorými taktiež odporkyňa zamietla žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok, pretože ani po zmene dátumu vzniku invalidity

posudkom posudkového lekára od 1. januára 2006 nespĺňala navrhovateľka podmienku potrebnej doby zamestnania pre priznanie invalidného dôchodku, lebo z potrebnej doby dôchodkového poistenia 5 rokov, získala len 4 roky a 330 dní dôchodkového poistenia.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Žiadala napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie v záujme vyhovenia ňou uplatneného nároku. Rozsudok krajského súdu považuje za nesprávny a nespravodlivý. Žiadala započítať do potrebnej doby zamestnania ako dobu náhradnú, dobu opatrovania svojho otca od 28. augusta 1996 do 31. januára 1997, kedy mu poskytovala osobnú starostlivosť a bol jej priznaný za opatrovanie opakovaný peňažný príspevok.

Odporkyňa vo vyjadrení uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľka uviedla v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s OSP preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovršíl dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa § 71 ods. 1 a 2 uvedeného zákona počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok poistenca vo veku nad 28 rokov je najmenej päť rokov. Počet rokov dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok sa zisťuje z obdobia pred vznikom invalidity, a ak ide o poistenca vo veku nad 28 rokov, z posledných desiatich rokov pred vznikom invalidity.

Závery krajského súdu, uvedené v odôvodnení rozsudku o splnení medicínskej podmienky nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok tým, že bola uznaná posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave dňa 25. mája 2006 invalidnou od 6. októbra 2006 s určenou mierou poklesu zárobkovej činnosti 45 %, treba považovať za správne. Nesplnila však druhú podmienku priznania invalidného dôchodku, a to, že nezískala potrebný počet piatich rokov dôchodkového poistenia pre vznik nároku na invalidný dôchodok vo svojom veku nad 28 rokov z obdobia desiatich rokov pred vznikom invalidity, ale získala len 4 roky a 90 dní dôchodkového poistenia. Ani po posunutí dátumu vzniku invalidity na deň 1. januára 2006, navrhovateľka podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia nesplnila, pretože k uvedenému dňu má preukázané 4. roky a 330 dní dôchodkového poistenia.

Doba starostlivosti o blízku osobu bola navrhovateľke zhodnotená odo dňa 1. februára 1997, kedy jej otec bol uznaný za prevažne bezvládneho. Dobu od 28. augusta 1996 do 31. januára 1997 nie je možné započítať na dôchodkové účely z dôvodu, že otec navrhovateľky nebol v uvedenom období uznaný za úplne alebo prevažne bezvládneho /aspoň to bolo preukázané/.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne konkrétne dôvody alebo námietky, podľa ktorých by bola spochybnená správnosť zistenia a postupu správneho orgánu a ani z jej podaní vo veci nevyplýva iné skutkové zistenie, než z ktorého pri rozhodovaní vychádzala odporkyňa.

Odporkyňa je podľa čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky viazaná zákonom ako správny orgán, pritom môže konať len tak, ako jej to zákon dovoľuje.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepochybil súd prvého stupňa, keď rozhodnutie odporkyne z 13. decembra 2006, 21. mája 2007 a z 18. júna 2007, všetky pod číslom X. potvrdil ako vecne správne.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správny.

Odvolací súd nepriznal účastníčkam právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. októbra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová